

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ชื่อผู้วิจัย ไชยยา อะการะวัง

ปีที่พิมพ์ 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 2) เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบ การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบ สร้างรูปแบบโดยการศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและตรวจสอบประเมินรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน และระยะที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลองรูปแบบเป็นโรงเรียนที่สมัครเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 4 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 19 คน และนักเรียน จำนวน 46 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนผังแสดงขั้นตอนการนิเทศ 2) ตารางการนิเทศ 3) แผนการนิเทศ 4) แบบประเมินทักษะการอ่านออกเขียนได้เพื่อคัดกรองนักเรียน 5) แบบวินิจฉัยทักษะการอ่านการเขียนของนักเรียน 6) แบบประเมินความก้าวหน้าทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน 7) แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนการสอนของครู 8) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครู 9) แบบประเมินทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนหลังการนิเทศ สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Dependent Samples t-test

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. รูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีผลการประเมินความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีองค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการขั้นตอนและวิธีการ และ 4) การประเมินผล ในส่วนของกระบวนการนิเทศ ได้แก่ การศึกษาความต้องการจำเป็นในการนิเทศ การออกแบบและกำหนดทางเลือก การลงมือปฏิบัติการนิเทศ การประเมินและรายงานผลการนิเทศ ในส่วนของขั้นตอนการนิเทศ ประกอบด้วย การชี้แจงรูปแบบ การประเมินเพื่อคัดกรองนักเรียน การประเมินทักษะการจัดการเรียนการสอนของครูก่อนการนิเทศ การนิเทศครู เรื่องเทคนิคการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน การประเมินเพื่อวินิจฉัยนักเรียน และการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน ในส่วนของวิธีการนิเทศ ได้แก่ การนิเทศแบบชี้แนะสะท้อนคิด การนิเทศแบบเป็นที่เล็งและผู้สนับสนุน และการนิเทศโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า

2.1 ครูมีทักษะการจัดการเรียนการสอนเพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา หลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2.3 นักเรียนกลุ่มปกติ (27 คน) มีทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนจากครูที่ได้รับการนิเทศ สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผ่านเกณฑ์การอ่านออกเขียนได้ จำนวน 21 คน

2.4 นักเรียนกลุ่มบกพร่องทางการเรียนรู้ (19 คน) มีทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนจากครูที่ได้รับการนิเทศ สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และไม่มีผู้ผ่านเกณฑ์การอ่านออกเขียนได้

คำสำคัญ การพัฒนารูปแบบ รูปแบบการนิเทศครู การอ่านออกเขียนได้ ทักษะการอ่านออกเขียนได้

บทนำ

การอ่านเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้ เป็นสิ่งสำคัญในการที่เราจะพัฒนาคุณภาพชีวิต จะดีขึ้นและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เพราะการอ่านเป็นปัจจัยในการพัฒนาบุคคล ช่วยให้เกิดความงอกงามสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาและบุคลิกภาพ เป็นเครื่องมือช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ทำให้เรารู้จักคิด เปิดโลกทัศน์ให้กว้างจะทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกสนุกสนานและความบันเทิงทางใจ เป็นเครื่องมือสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อ ๆ การอ่านเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาระบบการสื่อสารและการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ และการอ่านยังสามารถทำให้คนไปพัฒนาประเทศได้ด้วย (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2547) สอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ ตรองจิต (2547) ที่เห็นว่าการอ่าน มีคุณประโยชน์มากมายและเป็นพื้นฐานของการเรียนในทุกสาขาวิชาตลอดจนรองรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการได้ตรวจสอบและคัดกรองนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557 พบว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีนักเรียนที่อ่านไม่ได้ จำนวน 33,084 (ร้อยละ 6.43) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนที่อ่านไม่ได้ จำนวน 12,845 (ร้อยละ 2.51) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประมาณร้อยละ 35 อ่านได้และรู้เรื่องบ้าง (กองบรรณาธิการ. 2558) ส่งผลให้กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศนโยบาย ปี 2558 เป็นปีปลอดนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ นักเรียนเมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องอ่านออกเขียนได้ และมีมาตรการในการประเมินผลอย่างเป็นรูปธรรม (สถาบันภาษาไทย. 2558) แสดงให้เห็นว่ามีนักเรียนชั้นประถมศึกษาจำนวนมากที่ไม่สามารถอ่านได้ หรืออ่านได้และรู้เรื่องบ้าง ซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ไขโดยเร็วก็จะปัญหาสะสมให้กับนักเรียนในการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น

การแก้ปัญหาการอ่านออกเขียนได้นั้นได้มีความพยายามในกันอย่างหลากหลายวิธีการ เช่น วิชา ทรวงแสง และคณะ (2551) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเขียนได้สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบที่ใช้ทำให้นักเรียนมี พัฒนาการด้านการอ่านและการเขียนในลักษณะเป็นคำและประโยคสูงขึ้น เทิดศักดิ์ โปธิสาชา (2557) ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครูเพื่อเสริมสร้างการอ่านออกเขียนได้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนโดยเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนโดยเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนสถาบัน

ภาษาไทย (2558) ได้จัดทำหนังสือ ทำอย่างไรให้อ่านออกเขียนได้ : สื่อ/นวัตกรรมพัฒนาการอ่านการเขียนภาษาไทยที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รวบรวมเทคนิคการจัดการเรียนการสอนเพื่อการอ่านออกเขียนได้ แจกให้โรงเรียน รวมทั้ง คิวกันท์ ปทุมสูติ (2556) ที่ได้รับแรงค์ช่วยเหลือในเรื่องการอ่านการเขียน โดยการจัดทำหนังสือเด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้แก้ปัญหานี้เดียว ซึ่งมีการตีพิมพ์มากกว่า 10 ครั้ง

การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งในระบบการศึกษา ที่มีบทบาทหน้าที่ในการแก้ปัญหา ให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษา ส่งเสริมและพัฒนา เพื่อให้สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพไปตามเป้าหมายที่ต้องการ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2540) โดยมีจุดมุ่งหมายปลายทางที่คุณภาพของผู้เรียน การนิเทศการศึกษาจะช่วยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้พัฒนาตัวเองให้มีความรู้ความสามารถสูงขึ้นอันจะส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน (สุภาภรณ์ กิตติธรรมาภรณ์. 2551) นอกจากนี้ การนิเทศการศึกษาที่จะช่วยเป็นตัวกลางในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เป็นตัวกลางในการนำเสนอปัญหาของโรงเรียนจากข้างล่างในระดับสถานศึกษาสู่ข้างบนซึ่งเป็นระดับนโยบาย อย่างไรก็ตาม การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่อาศัยการสร้างปฏิสัมพันธ์ ความร่วมมือที่ดีระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ ที่ร่วมมือกันคิด ร่วมมือกันแก้ไขและพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยมีกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ เป็นขั้นตอนเพื่อส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน และบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

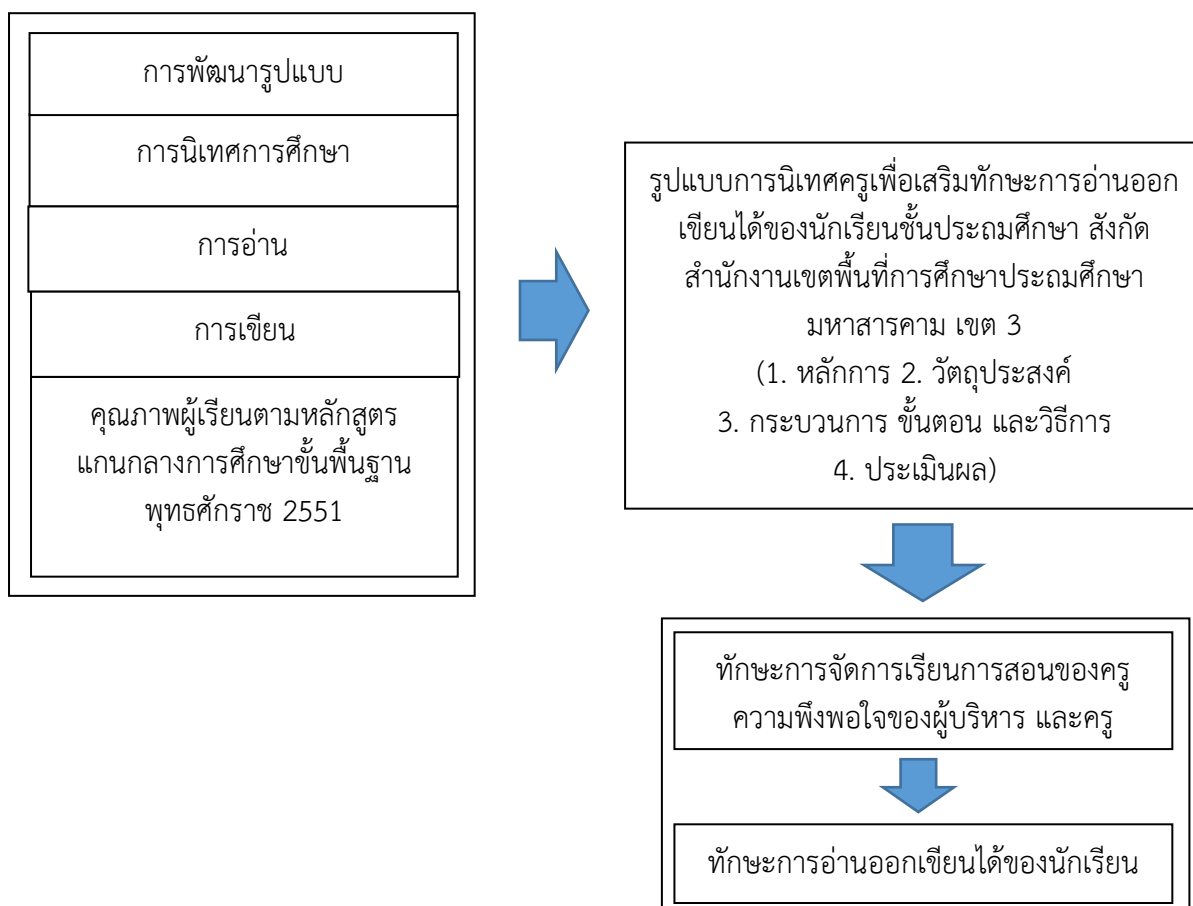
การพัฒนาารูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ครั้งนี้ เน้นการนิเทศแบบมีส่วนร่วม เพื่อช่วยให้ครูสามารถนำเทคนิควิธีการแก้ปัญหาการอ่านออกเขียนได้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เน้นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อนช่วยเพื่อน พี่สอนน้อง รวมถึงการนำเทคโนโลยีไปใช้ในการแก้ปัญหาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเครื่องมือเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เรียนรู้ด้วยตนเองทุกที่ทุกเวลา จัดหาสื่อแอปพลิเคชัน เพื่อช่วยในการฝึกอ่าน ฝึกเขียน เข้าไปไว้ในคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์พกพา ทำให้นักเรียนสามารถฝึกอ่าน ฝึกเขียน และฟังเสียงได้ไม่จำกัดจำนวนครั้ง นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตนเอง เรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา นักเรียนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ และตอบสนองการเรียนรู้อย่างตลอดชีวิต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3
2. เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย การพัฒนารูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ได้ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งแบ่งการวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.1 ขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินรูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จำนวน 7 คน

1.2 ขอบเขตเนื้อหา ได้แก่ รูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.3 ขอบเขตระยะเวลาในการดำเนินการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

2. การทดลองใช้รูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

2.3 ขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ โรงเรียนที่เข้าร่วมการวิจัย จำนวน 4 โรงเรียน ได้มาโดย ความสมัครใจ ประกอบด้วย ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน และครูผู้สอน จำนวน 19 คน และนักเรียน จำนวน 46 คน

2.4 ขอบเขตเนื้อหา ได้แก่ ทักษะการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อเสริมทักษะ การอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา และครูต่อรูปแบบการนิเทศ และทักษะการอ่านการเขียนของนักเรียน

2.5 ขอบเขตระยะเวลาในการดำเนินการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560

วิธีดำเนินการวิจัยและระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัย ใช้วิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งแบ่ง การวิจัยเป็น 2 ระยะ ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

การดำเนินการศึกษาในการวิจัยระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 3 ขั้นตอนคือ

1.1 การพัฒนารูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีขั้นตอนดังนี้

1.1.1 ทำการสังเคราะห์เอกสาร หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบ การ นิเทศ การศึกษา การแก้ปัญหาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาเป็นข้อมูล ประกอบการจัดทำร่างรูปแบบ

1.1.2 จัดทำรูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.1.3 นำรูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาประเมิน ให้คำแนะนำ เพื่อปรับปรุงรูปแบบให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ก่อนที่จะนำไปทดลองใช้

1.2 การจัดทำคู่มือและเอกสารประกอบการใช้รูปแบบ ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.2.1 จัดทำคู่มือการใช้รูปแบบ เนื้อหาในเล่มประกอบด้วย ตอนที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมา และความสำคัญ ตอนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการขั้นตอนและกิจกรรม และการประเมินผล ส่วนตอนที่ 3 วิธีการและเงื่อนไข การนำรูปแบบไปใช้ ประกอบด้วย วิธีการนำรูปแบบไปใช้และเงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้

1.2.2 จัดทำเอกสารประกอบรูปแบบ ได้แก่ แผนผังแสดงขั้นตอนการนิเทศครู ตาราง การนิเทศ แผนการนิเทศ ติดตามและประเมินผล แบบประเมินทักษะการอ่านออกเขียนได้เพื่อคัดกรอง

นักเรียนและประเมินหลังการนิเทศ แบบวินิจฉัยทักษะการอ่านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
แบบประเมินความก้าวหน้าทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน แบบประเมินทักษะการจัดการเรียน
การสอนของครู และแบบประเมินความพึงพอใจของครูต่อการนิเทศ

1.3 การตรวจสอบรูปแบบและเอกสารประกอบรูปแบบ โดยวิธีการให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา
ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ จำนวน 7 คน

2. การทดลองใช้รูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

2.1 กลุ่มเป้าหมาย เป็นโรงเรียนที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 4 โรงเรียน
ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครู จำนวน 19 คน และนักเรียน จำนวน 46 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.2.1.1 รูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

2.2.1.2 แผนผังแสดงขั้นตอนการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียน

2.2.1.3 ตารางการนิเทศติดตาม และประเมินผล

2.2.1.4 แผนการนิเทศติดตาม และประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมดนี้ ได้ศึกษาวิธีการสร้าง ตามหลักการทฤษฎี และหา
คุณภาพโดยการให้ผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ

2.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.2.2.1 แบบประเมินทักษะการอ่านออกเขียนได้เพื่อคัดกรองนักเรียนและประเมิน
หลังการทดลอง แบบประเมินทั้ง 2 ฉบับๆ ละ 50 ข้อ เป็นคำพื้นฐาน ใช้ในการทดสอบการอ่าน
การเขียนของนักเรียน

2.2.2.2 แบบวินิจฉัยทักษะการอ่านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
เป็นแบบวินิจฉัยที่ประกอบด้วยทดสอบการอ่านเขียน พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

2.2.2.3 แบบประเมินความก้าวหน้าทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน เป็น
แบบประเมินจำนวน 3 ฉบับๆ ละ 30 ข้อ เป็นคำพื้นฐาน ใช้ในการทดสอบการอ่าน การเขียนของ
นักเรียนเป็นระยะๆ มีความยากเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามลำดับ

2.2.2.4 แบบประเมินทักษะการจัดการเรียนการสอนของครู เป็นแบบประเมิน
ทักษะการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน เป็นแบบ
ประเมินกึ่งแบบนิเทศ ใช้ประเมินเป็นระยะๆ

2.2.2.5 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา และครู เป็นประเมิน
ความพึงพอใจต่อการนิเทศ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ได้ศึกษาวิธีการสร้าง ตามหลักการทฤษฎี
และหาคุณภาพโดยการให้ผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะ

2.3 แบบแผนการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการทดลอง แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One
Group Pretest-Posttest Design) (รัตนะ บัวสนธิ์. 2554)

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.4.1 ชั้นเตรียม

2.4.1.1 วางแผนการนิเทศ โดยการจัดเตรียมเอกสารและเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศให้พร้อม

2.4.1.2 ประชาสัมพันธ์ให้โรงเรียนในศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ตนเองรับผิดชอบที่มีความสนใจสมัครเข้าร่วมโครงการ

2.4.1.3 พิจารณาคัดเลือก โรงเรียนที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ และสมัครเข้าร่วมโครงการทันเวลา แล้วแจ้งผลการคัดเลือกให้โรงเรียนทราบเพื่อให้เข้าร่วมโครงการตามวันเวลาที่กำหนด

2.4.2 ขั้นตอนการนิเทศ ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

2.4.2.1 ชี้แจงรูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา แก่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้รับผิดชอบ

2.4.2.2 ประเมินเพื่อคัดกรองนักเรียนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ เพื่อนำเข้าสู่โครงการหาทางช่วยเหลือ

2.4.2.3 ประเมินทักษะการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนก่อนการนิเทศ

2.4.2.4 นิเทศครูในเรื่องเทคนิคการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน

2.4.2.5 ประเมินเพื่อวินิจฉัยนักเรียนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ เพื่อหาสาเหตุของปัญหา

2.4.2.6 ประเมินความก้าวหน้าด้านการอ่านการเขียนของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ เพื่อติดตามความก้าวหน้าเป็นระยะๆ

2.4.2.7 ประเมินทักษะการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน หลังการนิเทศ

2.4.2.8 ประเมินทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนโดยใช้แบบประเมินทักษะการอ่านออกเขียนได้ หลังการทดลองที่เตรียมไว้

2.4.2.9 ประเมินความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา และครูต่อการนิเทศตามรูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3 เพื่อนำข้อมูลไปสรุปโครงการ

2.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติที่ใช้ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Dependent Samples t-test

ผลการวิจัย

1. รูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3 มีผลการประเมินความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และมีองค์ประกอบหลัก ได้แก่

1.1 หลักการของรูปแบบ การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันของผู้นิเทศ และผู้รับการนิเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน ให้มีคุณภาพตามที่หลักสูตร ต้องการ โดยใช้วิธีการนิเทศแบบชี้แนะสะท้อนคิด การนิเทศแบบเป็นที่เลี้ยงและผู้สนับสนุน และการนิเทศโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

1.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เพื่อพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอนของครู ที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

1.3 กระบวนการ ขั้นตอน และวิธีการของรูปแบบ ได้แก่

1.3.1 กระบวนการนิเทศ ประกอบด้วย 1) การศึกษาความต้องการจำเป็นในการนิเทศ 2) การออกแบบและกำหนดทางเลือก 3) การลงมือปฏิบัติการนิเทศ 4) การประเมินและรายงานผลการนิเทศ

1.3.2 ขั้นตอนการนิเทศ ประกอบด้วย 1) การชี้แจงรูปแบบ 2) การประเมินเพื่อคัดกรองนักเรียน 3) การประเมินทักษะการจัดการเรียนการสอนของครูก่อนการนิเทศ 4) การนิเทศครู เรื่องเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 5) การประเมินเพื่อวินิจฉัยนักเรียน 6) การประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน

1.3.3 วิธีการนิเทศ ประกอบด้วย 1) การนิเทศแบบชี้แนะสะท้อนคิด 2) การนิเทศแบบเป็นที่เลี้ยงและผู้สนับสนุน 3) การนิเทศโดยใช้การวิจัยเป็นฐาน

1.4 การประเมินผลรูปแบบ โดยการประเมินผล 3 ส่วนได้แก่

1.4.1 ทักษะการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน

1.4.2 ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา และครูต่อรูปแบบการนิเทศ

1.4.3 ทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน

2. ผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 พบว่า

2.1 ครูมีทักษะการจัดการเรียนการสอนเพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา หลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2.3 ผลการประเมินทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน แบ่งได้ 2 กลุ่ม ดังนี้

2.3.1 นักเรียนกลุ่มปกติ (27 คน) พบว่า มีทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน หลังจากการจัดการเรียนการสอนจากครูที่ได้รับการนิเทศ สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผ่านเกณฑ์การอ่านออกเขียนได้ จำนวน 21 คน

2.3.2 นักเรียนกลุ่มบกพร่องทางการเรียนรู้ (19 คน) พบว่า มีทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน หลังจากการจัดการเรียนการสอนจากครูที่ได้รับการนิเทศ สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และไม่มีผู้ผ่านเกณฑ์การอ่านออกเขียนได้

อภิปรายผล

การพัฒนาารูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ครั้งนี้มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า รูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก และประกอบด้วย 4 องค์ประกอบหลักนั้น ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้สร้างรูปแบบโดยการศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบจากนักการศึกษาหลายๆ ท่าน เพื่อให้ได้องค์ประกอบหลัก กระบวนการขั้นตอนและวิธีการนิเทศ แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ประเมินรูปแบบ แล้วจึงปรับปรุงแก้ไข วิธีการดังกล่าวนี้สอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2533) ที่ได้เสนอ 2 ขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบได้แก่ การพัฒนารูปแบบ และการทดสอบประสิทธิภาพประสิทธิผลของรูปแบบ การพัฒนารูปแบบในครั้งนี้จึงถือได้ว่าเป็นกระบวนการขั้นตอนที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ โดยรวมจึงมีความเหมาะสมในระดับมาก

2. จากผลการทดลองใช้รูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย เพิ่มเติม ดังนี้

2.1 คะแนนเฉลี่ยผลการประเมินทักษะการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา หลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศตามรูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจาก การนิเทศครั้งนี้ยึดหลักการว่า การนิเทศเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ ในการช่วยเหลือ แก้ไข ปรับปรุง พัฒนางานด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะด้านการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สอดคล้องกับ บัณฑิต ไชยวงศ์ (2550) ที่ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการนิเทศ เพื่อพัฒนาครูผู้สอนเรื่องการพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน พบว่า ครูผู้รับการนิเทศมีความรู้เกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน หลังการนิเทศสูงกว่าก่อนการนิเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สุภาภรณ์ กิตติรัชดานนท์ (2551) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสามารถปฏิบัติตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในรูปแบบได้อย่างเป็นรูปธรรม วชิรา เครือคำอ้าย (2552) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิด หลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยุพิน ยืนยง (2553) ได้พัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครู เขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ พบว่า หลังการใช้รูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการนิเทศ มีสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูงมาก

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษา และครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศครูเพื่อเสริมทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้เป็นปัญหาที่ต้องเร่งดำเนินการ และเป็นปัญหาระดับประเทศ รูปแบบการนิเทศที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีกระบวนการขั้นตอน แผนการดำเนินงานที่ชัดเจน และผู้เชี่ยวชาญได้ช่วยพิจารณาตรวจสอบ ให้คำแนะนำก่อนจะนำไปใช้จริง สอดคล้องกับ สุภาภรณ์ กิตติรัชดานนท์ (2551) ที่ได้พัฒนารูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสามารถปฏิบัติตามรูปแบบที่กำหนดไว้ในรูปแบบได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีความพึงพอใจในระดับมาก วชิรา เครือคำอ้าย (2552) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า ครูที่เลี้ยงและนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศในระดับมากที่สุด ยุพิน ยืนยง (2553) ที่ได้พัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครู เขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ พบว่า ผู้รับการนิเทศมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการอยู่ในระดับมากที่สุด

2.3 ผลการประเมินทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนของนักเรียนกลุ่มปกติ และกลุ่มบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถแยกอภิปรายผลได้ดังนี้

2.3.1 นักเรียนกลุ่มปกติ (27 คน) มีทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนจากครูที่ได้รับการนิเทศตามรูปแบบ สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผ่านเกณฑ์การอ่านออกเขียนได้ จำนวน 21 คน ทั้งนี้เนื่องจากครูที่ได้รับการนิเทศตามรูปแบบ มีทักษะการจัดการเรียนการสอนเพื่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ลุณา ศรีฤๅดา (2553) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 86.47 บำรุงพงษ์ (2556) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำในมาตราตัวสะกดชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่าคะแนนจากการทดสอบการอ่านและการเขียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ก้อนทอง ปะธิโก (2558) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.2 นักเรียนกลุ่มบกพร่องทางการเรียนรู้ (19 คน) มีทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนจากครูที่ได้รับการนิเทศตามรูปแบบ สูงกว่าก่อนได้รับการนิเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และไม่มีนักเรียนผ่านเกณฑ์การอ่านออกเขียนได้ ทั้งนี้เนื่องจาก เด็กกลุ่มบกพร่องทางการเรียนรู้ เรียนรู้ได้ช้ากว่า แต่ก็มีพัฒนาการดีขึ้น การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้จำเป็นต้องมีแผนและแนวทางการพัฒนาที่เป็นลักษณะพิเศษมากกว่าเด็กปกติ และเด็กกลุ่มที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้นี้ มักจะมีสาเหตุอื่นๆ ที่เป็นปัญหาต่อการเรียนรู้ร่วมด้วย เช่น การขาดเรียนบ่อย พ่อแม่ไม่อยู่ด้วย อยู่กับผู้ปกครองที่อ่านหนังสือไม่ออก

ครอบครัวแตกแยก รวมทั้งมีปัญหาทางด้านสมองมาแต่กำเนิด ซึ่งสอดคล้องกับ สถาบันราชานุกูล (2557) ที่ให้ความเห็นว่า เด็กเรียนรู้ช้าคือเด็กที่เรียนรู้สิ่งใดอย่างเชื่องช้า ใช้เวลานานในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ไหวพริบปฏิภาณไม่ทันเพื่อนในวัยเดียวกัน ซึ่ง ศิริพร แกมขุนทด (2552) ได้วิจัยเรื่อง การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถทำคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 63.33 นั้นแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หากได้รับการดูแล และจัดการเรียนการสอนที่ถูกต้อง เหมาะสม ก็สามารถมีพัฒนาเพิ่มขึ้นได้ สอดคล้องกับ ศิริลักษณ์ ชมพุดำ (2561) ที่ได้สร้างนวัตกรรม 6 ชั้นให้เด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้อ่านออกเขียนได้ โดยใช้ร่วมกับรุ่นพี่จิตอาสาดูแลน้องๆ พบว่าทำให้เด็กกลุ่มเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้มีพัฒนาการด้านการอ่านการเขียนดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ที่จะนำไปใช้ ควรศึกษารายละเอียดของรูปแบบให้ชัดเจน จัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ พร้อมทั้งเครื่องมือวัดและประเมินผลให้พร้อม และควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย มาเป็นที่ปรึกษา
2. ผู้ที่จะนำไปใช้ ควรเป็นศึกษานิเทศก์หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาการอ่านออกเขียนได้ เพราะการนิเทศเป็นความร่วมมือของผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

บรรณานุกรม

- กองบรรณาธิการ. (2558). “ปีการศึกษา 2558 ปีแห่งการปลดปล่อยนักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้,” **วารสารวิชาการ**. ปีที่ 18 ฉบับที่ 4 เดือนตุลาคม-ธันวาคม 2558.
- ก้อนทอง ปะธิโก. (2558). **การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เทิดศักดิ์ โพธิสาขา. (2557). **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับครูเพื่อเสริมสร้างการอ่านการเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ ค.ด. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- บัณฑิต ไชยวงศ์. (2550). **การศึกษาการพัฒนารูปแบบการนิเทศเพื่อพัฒนาครูผู้สอนเรื่องการพัฒนา นวัตกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน**. อุดรธานี : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1.
- บัวหลั่น บำรุงพงษ์. (2556). **การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำในมาตราตัวสะกดชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวคิดสมองเป็นฐาน**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2533). “การพัฒนาการวิจัยโดยใช้รูปแบบ,” **วารสารการวิจัยทางการศึกษา**. 20 (2) 19-25 ; เมษายน-มิถุนายน, 2533.

- ยุพิน ยืนยง. (2553). **การพัฒนารูปแบบการนิเทศแบบหลากหลายวิธีการ เพื่อส่งเสริมสมรรถภาพ การวิจัยในชั้นเรียนของครู เขตการศึกษา 5 อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ**. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัตน์ บัวสนธ์. (2554). **การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครสวรรค์ : ริมปีงการพิมพ์.
- ล구나 ศรีกฤตา. (2553). **รายงานการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึก ทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนชุมชนบ้านหัวขัวสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2**. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ.
- วชิรา เครือคำอ้าย. (2552). **การพัฒนารูปแบบการนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อ พัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดของนักเรียนประถมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิชา ทรวงแสง และคณะ (2551). **การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยกระบวนการ มีส่วนรวมเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเขียนได้ สำหรับนักเรียนวงชั้นที่ 1**. อยู่ธยา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1.
- ศิริพร แกมขุนทด. (2552). **การใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน สะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริลักษณ์ ชมพูคำ. (2561). **สร้างนวัตกรรม 6 ชั้นให้เด็ก LD อ่านออกเขียนได้**. [ออนไลน์] ได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/644500> สืบค้นเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2561.
- ศิวกานท์ ปทุมสูติ. (2556). **เด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้แก้่ายนิดเดียว**. พิมพ์ครั้งที่ 12. สุพรรณบุรี : ทุ่งสักอาศรม.
- สถาบันภาษาไทย. (2558). **ทำอะไรให้อ่านออกเขียนได้ : สื่อ/นวัตกรรม พัฒนาการอ่านการเขียน ภาษาไทยที่ประสบความสำเร็จ**. สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตำรวจ.
- สถาบันราชานุกูล. (2557). **เด็กเรียนรู้ช้า คู่มือสำหรับครู**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2540). **คู่มือผู้บริหารโรงเรียนการดำเนินการนิเทศ ในโรงเรียนประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2547). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภาภรณ์ กิตติรัชดานนท์ . (2551). **การพัฒนารูปแบบการนิเทศการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เสาวลักษณ์ ตรงจิต. (2547). **การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ภาพกิจกรรม การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน
ตามรูปแบบการนิเทศครู เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา